

fokovi po truplu fufhiti; glava je flabéla, ozhi medlele, roka, noga se tréfla. Kar so udje sposnali, de jim shelo-dez ni sapstojn, temuzh de všim shivljenje povrazha proti temu, kar mu dadó. Tako tudi vi nespametni Rimljani (govori modri Rimez) mi flite vřak sam svoj biti; bóte she sposnali kaj bo, kadar bodete bres oblafli shivéli. Le kregajte se s pametjo, vaf bo she vafha lařna nadloga suzhila. — To flifhajozh so se Rimljani sopet k pameti povernili, in se pod pokorřhino popreřfhne gořpojřke s vefeljem podali. (Vodnik. Ljublj. Nov. 1797.)

Urno, kaj je noviga?

(Vojřka — vojřka je)! . . . „Vojřka? Kje?“ . . . Bliso naf — v Gradzu! ali faj savoljo Gradza! Pa nekár se ne vřtrařhite, ljubi prijatli na řhtajerskim, she ni kaplize kervi teklo; nizh hudiga ne bo. Le dva uzhenamosh se namrezh hudo preperata, kaj je bolj prav pitati, Gratz ali Grätz? Ta preper se je sopet tako sazhél: Ko je bil vlašfko leto v jefeni šbor uzhenih gořpodov v Gradzu, je eden ismed njih na řhiroko in dolgo rařlagal, de nemřhki pravopiř poglavitniga meřta na řhtajerskim je Gratz, ne pa Grätz, kakor nekteri piřhejo in govorijo. Ta gořpod je svoje beřede tako prijetno in gladko řlavil, de je vezhji dél sbranih terdno verjel, de je tako in ne drugazh. Koj drugi dan so Grařhanřke novize povelje dobile, ne vezh „Grätzer Zeitung“, ampak „Gratzer Zeitung“ piřati.

7. Grudna preteřheniga leta pa se je vojřka savoljo tega piřanja v Dunajřkih novizah sazhela. Nek uzhen profesar je namrezh v téh novizah se temu piřu soperřavil in terdi, de Gratz ni prav, ampak Grätz. Ta uzhen mosh je pokasal, de so ljudje řkosi vezh ko ředem řto let vezhdel Grez, Grecz, Gretz, Grätz piřali, in to rařodbo řkosi toliko řprizhev v téh novizah poterdi, de ni konza ne kraja. řkosi pet liřtov eno gode. On pravi: „Zhe ravno ni dokonzhano, de so řlovenzi Gradzu od beřede grad imé Gradez dali, jim vunder nezhe zhařti vřeti, de imé glavniga řhtajerskiga meřta je od řlovenřkiga naroda, le viřoki glaf zherka ř se je s zhařama v glaf ř premenil.“

Mora se rezhi, de je ta profesar is vših řótov podperke sa svojo miřel poiřkal in de se prav junarřhko v tej vojřki obnařha. Kdo pa ima vunder prav? Ali řadaj kaj vezh vemo, kakor popreř, ktera je prava? Kakor popreř, bodo tudi v prihodno nekteri Gratz — nekteri Grätz piřali. Tudi v nemřhkih „obzhinřkih novizah“ se je glaf sa nařlednje piřanje vsdignil, in miřlimo, de se bo vojřka řadaj řhe le sazhela.

Vi pa, ljubi řofedje na řhtajerskim, bote vkljub temu mirno řpali, kakor Krajnzi takrat, ko je v Ljubljani vojřka bila, ali se Ljubljana, Ibljana, Loblana . . . piřati mora? Naj Nemzi piřhejo Gratz ali Grätz: nam je Grätz tako ljubo, kakor Gratz! Mi řlovenzi pa v edinořti řhivimo, ker vši piřhemo in govorimo Gradez!

Dr. Bleiweiß.

(řtékli piř v Ljubljani.) V meřzu Grudna preteřheniga leta so bili v Ljubljani trije řekli piř. — Na Dunaju je tudi ta meřez en konj řtekel. — Pasite tiřti, ki miřlite, de le poleti pařja řtekljina se perkashe in de le od vrořhine is-haja.

Sméf.

(Jes řim sam hudnik is pekla!) V Vodnikovih řljubljanřkih novizah od leta 1797 Nr. 53. se ta řmeřhna povedka here:

Letař pomladi, kadar so se zerařki tukaj memo naf nasaj potegovali, řranzosi pak od Verhņike doli sa njimi pertiřkali, so ljudje řhudno govorili, namrezh: De je na piketu řtojeřh řranzosi zerařkiga k řebi klizal. Ta se řgo-

varja, de ne řmó, ker ni perpuřheno is piketa iti. řranzosi ga lepo proři, rekózh: „řridi k meni, řtori meni dobroto, ne boji se nizh hudiga; prořim, de mi zhevlje řsujefh.“ Zerařki se puřti prořiti; gre, mu zhevlje řsuje in kar řagleda, de řranzosi ima parklje in kremplje. — „Kaj řlodja je to!“ řavpije preřtrařhen. řranzosi odgovori; „Jes řim sam hudnik is pekla; nikar se ne vřtrařhi! Daneř je ořem in dvařřeti dan meřza řsuhza; notri do perviga řajnika bom řhe řranzosi pomagál.“

(Na Dunaju) so pořebno řhtir hiřhe, ki vřako leto řilno veliko obreřti (řins) dajo. Ena (meřni řhpital) nefe vřako leto 88,000 goldinarjev řrebra; — druga (řratnerjev dvor) 45,000 goldinarjev; — tretja (řhotovi dvor) 38,000 goldinarjev in zheterta (Belegardov dvor) 31,000 goldinarjev řrebra. — Ne bilo bi řlabo, eno ali drugo teh hiři imeti!

Dober řvetvavez sa mlade kmetiřřke gořpodarje.

Novo leto 1844.

Na noviga leta dan povřdigni svoje řerze ponishno proti Bogu, perporozhi mu sa zelo leto vse svoje perhodnje dela in opravila, proři Boga sa njegov řveti řhegen, in řtori řefnizhen řklep, de bořh per všim řvojim djanju vřelej Boga pred ozhmi imel, in le v njegovo řveto voljo vdan svoje dela poterpeřhljivo opravljál. řpomni ře, kar řtari pregovor pravi:

ř Bogam sařhni, ř Bogam tudi vse konzahj;

ř řreřhno bořh řhivel, in perřhel v ř vezhni raj.

I. Profenz — Ledenz ima XXXI dni.

Kmetiřřki opravki v tem meřzu.

1. Ogledaj řkerbno zhbélne panje, De ne bo mogel deřh ne veter va-nje.
2. Ob gorkih dnévih řpuři řhivino is hleva, De vefeli zhiřtote řraka ře in dneva.
3. Mlade zepljenje, de jih kose in sařz' ne objedó, Pomashi ř' kravjim blatam, s řholzham, al' ř' pelenovo vodó.
4. Vert per hiřhi, pred řnegam ř' pepelam, ř' kokofřjim in drugim řnojem potroři, Lepa in viřoka trava dovolj dobizhka beřřh noři.
5. Prekladaj řnoj, de ře bolj rařgnoji in ne trohni.
6. Popravi vosne pota, řagrad' prelaře zhes řenosřeti.

Šitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	30. Grudna.		27. Grudna.	
	řl.	kr.	řl.	kr.
1 mernik řřenize domazhe	1	21	1	27
1 „ „ banarřhe	1	27	1	26
1 „ řurřhize . . .	—	—	1	6
1 „ řorřhize . . .	—	—	1	10
1 „ Erřhi . . .	1	2	1	6
1 „ Jezhmena . . .	—	57	1	—
1 „ Prořa . . .	1	2	1	3
1 „ Ajde . . .	—	—	1	12
1 „ Ovřa . . .	—	36	—	36

Zena preřhizhev v Krajnju 27. Grudna:
Preřhizhi do 1 zenta po 4 ½ krajzarjev řunt.
„ od 1 zenta do zenta in pol po 5 krajzarjev řunt.
„ pri 2 zentih in zhes po 6 krajzarjev řunt.
řhpéh v böhéh 13 goldinarjev zent.
„ od is koshe djanih preřhizhev 14 goldinarjev zent.

Danařhnimu liřtu je trétji řpiřek imén delěřhnikov téh noviz perdján.